

DEBRECZENI HIRLAP

Előfizetési árak: Egész évre 10 frt., félévre 5 frt., negyedévre 2 frt 50 kr., egy óra 1 frt.

Megjelenik mindennap.
vasárnap kivételével.

A szerkesztésért felelős
Kutasi Imre
kiaíró s laptulajdonos

Szerkesztősej Nagy-Váradi-utca 2087. sz. Gáll-ház (emelet)
Kiadóhivatal Nagy-Váradi-utca 2087. sz. Gáll-ház (földszint)
Hirdetések a legmérsékeltőbb árszámítás mellett vétetnek fel
Egyes szám 4 kr.

A kormány békefeltételei.

Debreczen, január 20.

Csodálatos tünetet észlelünk a legutóbbi napokban az ellenzéki ujságokban. A békedallamokat nagy igyekezettel iparkodnak elnyomni harcias riadójukkal. Hogy tervszerűség rejlik-e ebben, nem tudjuk megítélni, de hogy diszharmóniát idéznek elő, azt sajnálattal konstatáljuk.

Bizonyos rendszert is észlelünk abban, hogy a békefeltételeket mily „objektivitással” tárgyalják a szerint, a mint jobbról vagy balról érkeznek. Hogy ez a két féle objektivitás sem tesz nagy tanúságot a komoly békeszeret mellett, ez is egyik szomorú tapasztalata az utóbbi napoknak.

Ma a Budapesti Hírlap ismerteti és kommentálja a kormánynak állítólag hiteles feltételeit. Ezek az állítólag hiteles követelések részben hiányosak részben pedig nem felelnek meg a tényeknek. Tehát azt a hitelességet, a melyet számukra a B. H. vindikál, semmiesetre sem koncedálhatjuk nekik. Mődunkban volna beszerezvén a kormány feltételeinek hiteles másolatát, itt nyomban bebizonyítani, hogy lapjárunk értesülései részben hiányosak, részben tévesek. Miután azonban a béketárgyalásokat vezető férfiak diszkréciót kívántak és kötöttek ki, nagyon természetesen, hogy mi ez óhaját és kikötést respektáljuk és azt a hangulatot, a melyet a béke megteremtése végett a tárgyalások

megőrizni akarnak, nem próbáljuk befolyásolni semmi irányban.

Különbösen is miről van szó voltaképpen? Nemde erről: a kormány és a szabadelvűpárt, a mikor az ellenzék azt a kívánságát megtudta, hogy tárgyalni akar a parlamenti béke helyreállítása fölött, készségesen hozzájárult ez eszméhez, — nyilvánvalóvá tevén ezzel, hogy a békét akarja. Természetes azonban, — s ez a punctum szálens — hogy a kormány és a szabadelvűpárt csak oly békét akarhat, a mely a béke garanciáit magában foglalja, vagyis a biztosított békét.

Mi a merituma ennek a békekívánásnak? Nemde az, hogy az obstrukció leszereljen. Ebben az egy tényben már benne rejlik a többi függő kérdések egy jelentékeny részének a megoldása. Az obstrukció leszerelésével ugyanis az a helyzet áll elő, a mely megvolt akkor, mielőtt az obstrukció keletkezett. Vagyis normális parlamentáris uton tárgyalhatók: az indemnity, az ujoncozási törvény, a provizorium, a kiegyezés, Ezek csakis az obstrukció miatt nem voltak tárgyalhatók. Ha obstrukció nincs, ezeken rég túl volnánk. Helyre kell tehát csak állítani az obstrukció előtti helyzetet s akkor ezek a függő kérdések megszűnnek békefeltételek, vagy alkudozások tárgya lenni.

Már most mi lehet a biztosítéka annak, hogy a helyreállított béke állandó legyen? Egyesegyedül a házzsabályok re-

viziója, mely a mostanihoz hasonló obstrukciót a jövőre kizár.

Ez az, a mit a kormány és a szabadelvűpárt akar s ezzel szemben koncedálja az ellenzéknek ama követeléseit, a melyeket az őszi tárgyalások alatt támasztott. Koncedálja a kuriai bíraskodást s a mi a legfőbb, azt a nagy személyi áldozatot, a melyet az ellenzék nem becsülhet elég nagyra. Mert hisz Bánffy bírja a korona és a parlamenti többség rendíthetetlen bizalmát s a mikor odakinálja a maga személyét áldozatul a békéért, oly magas árral fizet, a mely semmi arányban sem áll a kisebbség koncessziójával. Hisz a kisebbség az obstrukció leszerelésével nem is koncessziót tesz a kormánynak és a szabadelvűpártnak, hanem vissaadja az országnak, a mi jogosan megilleti, parlamentjét s elhárítja azt az akadályt, a melyet ő maga — a kisebbség — hengerített az utra a normális parlamenti munkálkodás megakasztására.

Ilyen körülmények közt csakugyan nehéz megérteni, hogy mikor a béke létrejött érdekében ily nagy árt hajlandó fizetni a kormány és a szabadelvűpárt, a mikor evidenssé válik ezeknek őszi békeszándéka, a mikor Bánffy a béke esetleges meghiusulásáról szólva, azt mondja, hogy „a mit az Isten ne adjon”, hogy akkor ma ellenzéki lapok azzal álljanak elő, hogy a kormány akarja meghiusítani a békét, ez, bocsánatot kérünk, oly tervszerű és tendenciózus hangulatrontás, a

A DEBRECZENI HIRLAP TÁRCZÁJA

A paraszt.

-- Bűnügyi történet. --

Irta: Kiss Rezső.

Majd mindennap törvényt ülök a bűnös emberek felett.

Sok fatáju embert ismerek.

Ma egy uri családból származott — és jobb sorsra érdemes ember ül a vádlottak padján, a ki sikkasztott, esalt, lopott, mert a fizetése kevés volt a nagy uri passiókra.

Persze azzal védekezik, hogy bolond volt. Mikor aztán ki derül, hogy nem bolond biz ő kelme, hanem — gazember, akkor ott van az a bizonyos szorult, anyagi helyzet. Nem telt ugyanis neki mindennap a kartyára, a tivornyára és az asszonyokra. Holnap egy szerelmében buba esett lágy szabó legény veszi magára a vádlott nevet, aki hasztalan epekedett a szolgabíróné Teresije után, mert az bizony szíve szerelmével (no meg a gazdától ellopott szivarokkal) a szomszéd hajnyírő műterem első segédjét boldogította. Rálőtt aztán a köszívű leányzóra. Ennek is van mentsége a bánat, az ital.

És ez így megy egyre. Mindegyik bűnösnek van valami oka, amiért vádlott lett belőle.

Mind gyáva az valamennyi.

Sokszor elgondoltam, hogy de szeretnék már egyszer egy olyan bűnöst magam előtt látni, aki nem lesz gyáva... aki nem mentegőzik, hanem beismeri és megbánja őszi tén azt, hogy vetett az isteni és emberi törvények ellen. — Azt bűnében is becsülni tudnám.

És egyszer végre akadt egy ilyen is. Meg sajnáltam lelkem igaz érzéséből, még meg is sirattam.

Pedig csak egy nagyon szegény paraszt volt.

Paraszt, akit ti illatos budoárokban felnőit emberek olyan kicsira becsültök, akinek ha daróc ruhája hozzátok ér — de csak nem ajúldoztok.

Gáti Ferke volt az a legény, aki bűnében is tiszteltre méltóbb, mint száz becsületes ember.

A végtárgyalás megkezdődött.

Tele lett a terem. Nagy hallgatóság. Érdemes a tárgy.

Egy emberléssel vádolt ember kerül bírái elé. Ez vonz.

Hiába olyan az ember, az igazgató, a borzasztó gyönyörködteti.

Ha egy gyilkos ember felett ülnek törvényt a bírák, — akkor tele a nézőtér... a templomok pedig mindig csak üresek.

Ilyen az ember. A mások kinos vergődése neki — mulatság.

Elővezetik a vádlottat.

— Hogy hívják? — kérdi tőle az elnök.

— Gáti Ferencz.

— Mondja el mivel van vádolva, most bírái előtt áll, akinek tudniok kell, az ön bűnét, hogy igazságot tehessenek. Ne tagadjon el semmit.

— Gáti Ferke felsőhajtott.

— No mondja el részletesen, hogy történt az, hogy tavaly nyáron a feleségével ösz szeperelt s aztán megölte.

— Nagy az én bűnöm törvénytudó urak — mondá Ferke — olyan nagy, hogy az Isten sem bocsátja meg.

El sem tagadom... de ne kívánják hogy megint elmondjam, hiszen fel van már az írva oda az írásokba, be van írva ide a lelkeumba, a gondolatomba, hogy ki sem tudnám törölni onnan...

Borzadok ha rá gondolok. Megtettem. Be ismerem. Nagyot vétettem ellene és a terem tő ellen, hogy verjen meg érte a felettünk lakó nagy Isten.

Itéljenek el, hiszen rászolgáltam. csak ne kívánják, hogy megint és megint elmondjam tövérol hegyére azt a napot, — azt a tettet, aminek még az emléke is ugy hasogat a szívemet mintha két élő kést vernének belé.

— De csak mondja el elejétől végéig az egész dolgot, a hogy történt — mondá Ferikének az elnök.

A törvényszéknek öntől kell hallani a büntettet.

melyért súlyos felelősség terheli őket, a kik ezzel békebontó szándékukat nyilvánvalóvá teszik.

Mi a leghatározottan tiltakozunk azon inszinnáció ellen, hogy a kormány és a szabadelvűpárt csak taktikából tárgyalja a békét hirdelve, a harcra készül. Igazán azt mondhatjuk az ilyen ellenzéki hangulatosinálására: Wie der Schelm ist, so denkt er. Szerecsére nem azok a faktorok döntik el a béke kérdését, amelyek itten tendenciával dolgoznak. Hisszük, hogy az illetékes tárgyalók komoly és objektív férfiak, a kik nem gyanúsításokból és inszinnációkból nyert benyomásait a kormány békeszándékainak őszinteségéről, hanem azokból a melyek előttük fekszenek. Ezeket fogják objektíven mérlegelni menten, a helyzet incidencialis járulékaiktól, mert érezni fogják a felelőséget, mely az elfogult és egyoldalú mérlegelés következtében keletkezhető fejleményekért őket terheli fogja.

Béke alkudozások. Az ellenzéki pártok bizalmi férfiból alakult bizalmi bizottság ma délelőtt tíz órakor ülést tartott a képviselőház ülésstermében. A kiküldöttek a tanácskozás megkezdése előtt magukhoz kérték Sziágyi Dozsót, ki az egész tanácskozáson részt vett. A tárgyalás anyagát a kormány propagandája képezték. A tanácskozás délután félkét óráig tartott. Döntés nem történt. A tanácskozásokat holnap délelőtt 10 órakor folytatják. Hírlik, hogy holnap már megszövegezik az ellenzék válaszát a miniszterelnök propagandáira.

Bizalom a kormánynak. A marosvásárhelyi szabadelvűpárti polgárok — mint onnan távirják — tegnapi értekezletükön ezt határozták:

A szabadelvű választók az alkotmány válságos helyzetében törhetlen ragaszkodásukat nyilatkozzák a 67-es alapon álló kormány iránt, a miről az országos szabadelvűpárt elnökségét azzal értesítik, hogy át vannak hatva

— Ha meg kell lenni — legyen, elmondom, pedig a kinszenvedés gyehennája lesz nekem ennek az elmondása. Hat úgy esett a dolog sorja, hogy tavaj nyáron kint dolgoztam Borissal, a feleségemmel a mezőn. Beszéljünk egyről, másról. — Egyszer csak szóba jött a szegénységünk, hogy hát mind a kettőnknek egész nap hajnal hasadtától — naplementig dolgoznunk kell, mint az igazonó jószágoknak. Boris zsörtölöni kezdett egy kicsit.

Azt mondta, hogy nem is jól van így. Biztattam vigasztaltam, hogy majd megsegít bennünket is a jó Isten, hogy dologgal, türellemmel jobb sorba jutunk.

Szó szóra jött. Egyszer csak azt mondja Boris: hej ha nem a bolond eszemre. Hanem az édes szülém szavára hajtottam volna, most bizony a Barna Jancsi oldala mellett cserepes tanya volna az otthonom — nem konyhó és az is csak bérelt, aztán meg puha, magasra vetett ágy volna nyugvó helyen nem vaczok . . .

Szerettem Borist nagyon, mélyen. Ugy szerettem, hogy még azt is irigyeltem, ha más rávetette a szemét. Fájt hát a panasz szava Gyánu támadt bennem, hogy már talán nem szeret, azért szólt belőle a panasz. Rászóltam hát, igaz, hogy kemény szavakkal, de nem gorombán.

Boris ekkor összeszedelődött és indult haza felé.

Azt hittem, hogy csak duzzog. — Nem

ama szükség élénk érzetétől, hogy a parlamenti helyzet és közállapotaink az ország érdekében mielőbb orvosoltassanak. Meg vannak győződve arról is, hogy a kormány tevékenysége és elhatározása egyedül a nemzet üdvét szolgálja.

Az alsó lendvai választókerület szabadelvűpártja — mint Alsó-Lendváról távirják — százas végrehajtóbizottságának tegnap tartott rendkívüli közgyűlés azon meggyőződésnek adott kifejezést, hogy a kerület képviselője befolyását és tevékenységét a parlamenti válság békés megoldása érdekében fogja kifejteni. Az értekezlet tisztelete és ragaszkodása jeléül a kerület képviselőjének M a n d e l Pálnak egyhangulag bizalmat szavazott.

A mikor nem lesz több kenyér.

január 20.

Kétségtelen, hogy az emberiségnek alkonya is bekövetkezik majd valamikor. Talán már sokkal előbb, mintsem gondoljuk. Ime a rémitő újdonás, a melyet nemrég egy szakavatott tudós állt elő: 1931-ben nem lesz több kenyér, egy falat sem. — Ehen fogunk veszni mindnyájan egyaránt: magyarok, németek, francziák vagy oroszok. Amerika megszűnik Európa éléskamrája fenni.

Bohó emberek, a kik egyre azt számítgatják, hogy ennyi meg ennyi évszázad múlva nem lesz kőszén a mivel fűthetni lehetne, az óriási gyárak, hatalmas ipartelek üresen, elhagyatva fognak állani, mert elfogyott éltető elemök, a szén.

Több százezer vagy talán millió esztendő múlva a levegőt is végképen felemésztjük majd és az oceánok beszívárognak lassanként a föld mélyébe, szóval víz sem lesz többé. Tíz-tizenkét millió esztendő múlva kihűl a nap, a mely nélkül szintén nem képzelhető az élet.

A kenyér kérdés sokkal égetőbb minden más kérdésnél. El lehetünk rá készülve

szóltam neki semmit. De mikor már a „Dóka kut” on túl haladt, utána kiáltottam: „Boris te! Boris lelkem! Hátra sem nézett és eltűnt a fűzesben.

Egy kicsit rosszul esett, hogy ott, hagyott, de gondoltam — estére elfelejti ay egész, azután megint szent lesz a béke.

Hazamentem este. A konyha nyitva volt. Ott szokott várni Boris. Bekiáltottam: Adj Isten jó estvét kedves hitves társam. Semmi nesz.

Be megyek a házba. Nincs ott senki. A szoba nyitva, az is üres. — Jaj hova lett a Boris!?

Egész megijedtem. Ki szaladtam az utra hogy hátha a kuton van vízért. Oda megyek a kuthoz, ott Patkásnéval találkozom s kérdem tőle nem látta-e Borist.

Azt mondta, — hogy látta még a délután, amint hazament a felvégre, — az apjához.

Szaladtam egybe oda. Be volt zárva az ajtó, mintha senki sem lett volna otthon, pedig láttam az ablakon keresztül Borist, — amint ott állott a nagy házban . . .

A sok dörömbölésemre kiszóllott az apja hogy takarodjak el onnét, a leányához meg semmi közöm többé, mert megvertem. Igaz lelkemre mondom, hogy soha egy ujjal sem bántottam Borist.

Iszonyu gondolat fészkelte magát az agyamba: bizonyosan Boris már nem szeret,

hogy gyermekeink, de talán mi magunk is megérjük azt az időt, a mikor nem lesz többé kenyér.

A tudományos világ egyik kiváló tekintélye, Sir Wiliman Crokes állította ezt nemrég és komoly érvelését nem igen lehet megdönteni.

A modern korszak vegyészei jól tudják, hogy a kenyér és sok más tápláló anyag egyik fő alkotó eleme a nitrogén. A levegőben nagy mennyiségben található ez a gáz teljesen szabadon, de vegyületeiben valamikor sokkal ritkább lesz, mint manapság. — Megszámíthatatlan évezred óta fogyasztja az emberiség ezt az elemet, a nélkül, hogy pótolná.

A földgömb népessége egyre növekszik és pedig nagyon hatalmas arányokban. Lehet mondani, hogy a szaporodás minden esztendőben egy milliót tesz ki. A sok járvány, háboru stb. nem képes ezen a nagy szaporodáson érezhető csorbát ejteni. Vagyis egyre több és több ember él a földön és ez a sok millió ember mind kenyeret kíván, a mit a termő földből kell előteremteni, mely földnek kötött nitrogén-alkatrészei ily módon évről-évre fogynek.

A kenyérért való küzdelem fogja tehát majd jellemezni a jövő évszázadot, a nagy XX-ik századot, a melyhez annyi sok remény fűződik. A csapás első sorban a civilizált népeket fogja érinteni, mert a kenyér minálunk főtáplálék, míg másutt a rizs jatsza ezt a szerepet. Nekünk a vegyészek fogják a tápanyagot szolgáltatni, ha ugyan sikerülni fog a nitrogén tartalmu tápszereket vegyi úton nagyban előállítani.

Ez tulajdonképen egy igen ideális dolog, de nem lehetlen. Mondhatjuk, hogy a modern vegyészeti tudomány ezt a célt csakhamar elfogja érni.

A mesterséges vanília máris kiszorította Európában a valódi vaniliát, mely soha sem képes elérni jószág tekintetében az elsőt. Mesterséges citromlé is van már és nemsokára itt lesz az az idő, a mikor az összes gyümölcsök zamatját vegyészeti konyháinkban fogjuk elkészíthetni.

nem . . . mert képes reám fogni, hogy megütöttem.

Haza mentem.

Kifükdtem a tornácra. Ott elgondoltam a multat, mikor még örömmel, édes reménységgel volt tele a szívem, mikor még Boris szeretett. Mikor még azt az edes hajtást, — amit ő nevelt a szívemben, a szerelmet, szép s-avával, esőkjával egyre ápolt, azután meg elméláztam az árva-ágomon, a boldogtalanságomon. — Ha már Boris elhagyott, — ha már ő nem szeret, akkor minek is élek én! . . .

Nem bántam volna, ha elevenen elföldeltek volna. Hej de sokat szenvedtem azon az éjszakán. Egy minutáig sem szállott reám az álom.

Más nap reggel megint elmentem Boris-hoz kértem, mint az Isten, hogy bocsásson meg, ha megbántottam. — Azt mondta, hogy megvertem. Hazuság volt minden szava, de nem mondtam annak . . .

Azt hittem, hogy csak rossz tréfa az egész, hogy próbára akarja tenni hűségem szívem szerelmét.

Való volt, amit tett, borzasztó való törvénytudó urak.

Már nem szeretett Boris . . .

Nem tudom, hogyan mentem haza Boristól, csak azt tudom, hogy otthon lerogytam a kis lóczára és étlén, szomjau ott feküdtem estig zokogtam, sirtam, mint egy gyermek Sirat

Most nemrég azonban egy az eddigiek-nél sokkal jelentősebb eredményt értek el. Lilienthal bécsi professzornak sikerült mesterséges fehérjét előállítania, ezt a nélkülözhetetlen tápanyagot. Ha ez a találmány népszerűvé lesz, a megélhetés problémája hatalmas lépéssel közeledett a megoldás felé.

tt—n 0—ó.

Egyről-másról.

Veszedelemes divat.

— Egy válópér előzményei. —

Egy válóperről beszélnek most a magánkörökben.

A férj felsővidéki báró, feleség egy bécsi gyáros leánya, a — harmadik: egy snajdig huszárhadnagy,

Az ügynek előzményei nem egészen szokatlanok, már több hasonló esetről hallottuk, csak az a nőánsz új, hogy a divat szerepel benne, mint áruló.

A báró ur — így beszéltek nekünk — gyanakodott a hadnagyról, aki legjobb barátai közzé tartozott. Az is tudni vélte, — hogy felesége gyakran ellátogat a hadnagy ur legénylakására.

Egy délután meggyőződött arról, hogy felesége nagy titkolózva, gyalog távozott hazulról, ő tehát biztosra vette, hogy kedvesével légyotton lepi meg.

Odasietett hát de nagy meglepetésére a tisztiszolga nem állta az útját, sőt nagy készséggel nyitott ajtót a belső szobába, hol gazdája a kanapén heverve cigarettázott. — A huszárhadnagy kitörő örömmel fogadta látogatóját.

— Na, ezt már szeretem! kiáltott elfogulatlan nyájassággal. Már-már tűnődni kezdtem a felett: miért is járok én hozzátok, holott te soha se szerencsétlened az én szegényes hajlékomat.

Es a „szegényes hajlék” különben két igen csinosan — butorozott utcái szobából állott.

Az első, a szalon fogalmának felelt meg

tam a szerelmemet, boldogságságot, amint Boris eltemetett...

Azután elővettem a pisztolyomat. Azt akartam, hogy véget vetek az életnek.

Megtöltöttem a pisztolyt s kimentem a temetőbe, ott leborultam az előtt a kis fakerezt előtt, a melyik alatt az édes anyám nyugszik.

Imádkoztam s beszéltem vele, hogy nem sokára találkozunk ott az égen! Egyszer csak valami beszédre eszméltem fel, figyeltem.

Két ember jött felém. Azt mondja az egyik: „hát bizony sőt a szép Bacsó Boris ott hagyta az urát, mert a Barna Jancsi egyre hitegette még mindig.

Azt felelte rá a másik: csunya dolog biz az, hogy azt a szegény Gáti Ferkót ott hagyja az az asszony, de hát ő kelme nem resteli, már mondta is a komámasszonynak, hogy ha elválik Gátitól, hát a Barna Jancsihoz megy...

Mint a megsebzett vad ugrottam fel térdleplemből.

Nagyot kiáltottam:

— Ki beszél!

A két ember épen eibém ért. A harangozó volt és a kurátor. Ha nem láttam volna őket, azt hittem volna, hogy kísértetek hangját hallottam...

Ha retentő fájást okozott az, hogy elhagyott Boris, ez a hír, ami a lelkem segítségé-

a belső, mint dolgozó, háló- és ebédlő-szoba, három ezélt is szolgált.

A férj szórakozottan hallgatta barátja léha fecsegését.

Szeme örökösen kutatott, vizsgálódott. Azt már odaérkezésekor látta, hogy az első szobában semmi rejtekhely se kínálkozik, a második szoba butorzatában, is csak két álló szekrény lett volna gyanus, de a hadnagy minden szándékosság nélkül sietett elosztatni a gyanút, előbb az egyik, majd a másik szekrényben keresett valamit és nagy szórakozottan tárva-nyitva hagyta a szekrények ajtaját... egyikben se rejtőzött a feleség. Már éppen szégyenkezve akart távozni, midőn a háta mögött halk berregést hallott.

Meglepetve fordul oda. Egy zöld posztóval bevont keret foglalta el az egész falot.

A zöld posztó vivó eszközökkel, pisztolyokkal, vadász fegyverekkel és egyéb harcias tárgyakkal volt beagatva.

— Mintha a feleségem ébresztő órája berregne! szolt a báró és a hadnagy szeme közé nézett.

— Hogy kerülne ez ide! felelt a hadnagy kissé erőltetett nevetéssel.

Csak ugy, hogy az a divatos haszontalanság a karpereczébe van foglalva, a karperecz a kézsuklóján van, feleségem pedig a posztófal mögött rejtőzik.

Azzal, nem kérdezősködve tovább, félretolta a kanapét, kinyitotta a posztófallal alczázott faliszekrény ajtaját és a kényelmetlen rejtekből kisegítette a — feleségét.

A vetélytársak megverekedtek, a házasság elválnak és a hadnagy feleségül veszi a szép asszonyt. — A legelső gratulálók közt volt az ex-férj.

— Remélem, több szerencséd lesz velem, mondá kezét szoritva, mint nekem volt.

Csak azt az egyet magyarázd meg: hogy van az, hogy nem lephettelek meg?

— Hjah barátom, felelt nevelve a boldog huszárhadnagy, szolgáltnak a másik szoba ablakában kellett trázsalni: ő avizálta hogy jösz.

vel egybehangzott — a fájdalom kinpadjára vonzott...

Itt elhallgatott Ferke... küzdött magával, majd erőt veti rajta a bánat és fájdalom érzése: zokogott.

Azután folytatta: másnap szép napsugaras vasárnap reggel valami rossz álomból ébredtem fel... csak én hittem, hogy rossz álom volt, ami velem történt, de rögtön megtudtam, hogy valóság az, ami velem történt, mert üres volt a ház, a szívem a lelkem...

Megszólaltak a harangok, az Isten házába hívogatták a népet... Oda ültem az ablakhoz, a melyik az utra nézett, onnan hallgattam a harangok — szomorú zúgását...

A vallásos emberek, asszonyok, ki-ki párjával ott mentek el a házunk előtt, ki csak úgy a másik mellett, ki kézen fogva.

Borisra gondoltam, hogy még a múlt vasárnap velem mentem a templomba, Amint néztem kifelé, ott jött Boris, mellette Barna Jancsi... Elsötétült előttem az egész világ... semmi mást nem láttam csak Borist és azt a legényt. Hirtelen felkaptam a pisztolyt s kifutottam az utra. Utánna kiáltottam: Boris... Boris lelkem!... Hátra sem nézett. Utánna szaladtam, már pár lépésre voltam tőle, mikor épen kézen fogva ment azzal a legénnyel.

Megszédültem, mintha a föld megindult volna alattam, azután mintha fejbe ütöttek volna úgy éreztem magamat.

Különfélék.

+ Két pohár víz. Ha valaki egy népes utcában merően fölnezi a tetőre, bizonyos hogy öt perc alatt nagy csoportosulás támad: ha pedig valaki segítségért kiált, olyan tömeg torlódik össze csakhamar, hogy a rendőrség, a tűzoltóság és a mentő-egyesület kénytelen kivonulni.

Elképzelhető, hogy milyen hatása volt tegnap délután három órákor annak az asszonyi sikoltásnak, a mely a Váci-utca 24. száma alatt egyik második emeleti utcái ablakból hangzott.

— Segítség! Gyilkos!

A nyitva levő ablakon egy nő hajolt ki és kétségbeesetten integetett a járókelőknek.

Egy percczel később óriási tömeg verődött össze a ház előtt s vagy s z á z ember rohant az emeletre egy rendőrrel az élén.

A házmaster becsapta a nehéz tölgyfakaput, se ki, se be egy lélek. A mikor a lihegő csapat a második emeleti folyosóra ért, egy elegáns, csilinderes urat látott Barna Fülöp fogorvos lakása előtt. De micsoda állapotban!

Az ismeretlen uriember kürtökálapjának tetejétől lakkezipőjének orráig csuronzó volt, kékéből kikelve, vad dühvel rázta a bezárt üvegajtót, a melynek cserepei csörömpölve hullottak a földre.

A rendőr hozzáugrott s erősen megragadta.

— Mit akar? kérdezte tőle.

— Bosszut! — lihegte a csuronzó uriember.

A zajra előmerészkedett a belső szobából a segítségért kiabáló asszony is.

— Nyissa ki az ajtót, — szolt hozzá a rendőr.

— Nem addig, a mig be nem kísérik azt az urat.

A vizes uriember még sokkal dühösebbé rázta a — kilincset, de a zár nem engedett.

Még csak néhány perczig tartott a z a v a r, tehát még senki sem tudta, mi történt.

Nagyot kiáltottam, hogy bele remegtem: Boriskám! Ment tovább, Ott termettem mellette, s rá löttem egyszer, arra leestem, aztán megint löttem, akkor rettenetesen hörgött... aztán nem tudom löttem-e még... csak azt tudom, hogy ott előttem adta ki a lelkét...

Hallom most is siró hörgő hangját. Ez az én bűnöm, az én rettenetes bűnöm.

— Ha a felesége megállott volna kérő szavára, — akkor is lelőtte volna? Kérdem tőle.

— Ha hátra nézett, ha rám mosolygott volna, akkor nem bántottam volna.

A törvényszék 12 évi fegyházra ítélte Ferkét.

— Megnyugszik az ítéletben, vagy fellebbez ellene, kérde tőle az elnök:

— Fellebbezi, mert sok az a büntetés — sugta neki a védője.

Ferke így válaszolt: megnyugszom. 12 év nem sok ezért a bűnért, amit én cselekedtem... 100 év sem volna azért elég... nem bocsáthatja azt a bünt nekem meg az Isten sem.

Még egy pillantást vetettem Ferkére, a mint a börtönőr kifelé kíserte.

Megbánás volt az arcán, ez volt a szívében is...

Becsültem őt a bűnében is... pedig csak egy paraszt volt.

Az utcai közönség gyilkosságról beszélt s már telefonált a mentőkért.

Azalatt fönn végre megindult a magyar-
rázat.

A haragos ur így beszélt:

— Én itt lakom a folyosón, a szomszéd-
ban. M. M. dr. a nevem. Ez a nősemély a
fogorvos gazdaszonya s az a rossz szokása
van, hogy már hajnalban porolja az szőnye-
get az ablakom alatt.

Ha még csak porolná, de olyan erővel
üti, hogy felriaszt s azt hiszem, bombázzák
a lakásomat. Sokszor figyelmeztettem már,
hogy takarodjék az ablakom alól, de mit sem
használt. Tegnap csak azért is nagy lármát
csapott a mire én óvatosan kinyitottam az ab-
lakot és egy pohár vízzel leöntöttem ő nagy-
ságát. Ma délután . . .

— Majd én folytatnom szolt közbe az asz-
szony.

K u r u c z Mária a nevem, férjem ré-
széről N a g y Nagy Józsefnének hívják. A
mikor leöntött a doktor ur, természetesen lo-
vagias elégtételt kértem tőle, de nem kaptam.
Akkor így szoltam gazdámhoz:

— Tisztelt uram, önnek kötelessége ma-
gáévá tenni az ügyemet s felkérem vereked-
jék meg helyettem megbántómmal. Kineve-
tettem. Nohát erre aztán magam vettem elég-
elégletelt. A mikor a doktor félórával ezelőtt
lelent a lépcsőn, utána siettem s az emelet-
ről egy pohár vizet borítottam a fejére. Most
már kvittek vagyunk.

— Miért kiáltott segítségért? kérdezte a
rendőr.

— Mert a doktor v i s s z a s z a l
a d t s bezulta az ajtót. Azt hittem meg-
akar ölni, tehát gyilkost kiáltottam az ut-
czára.

A rendőr jegyzőkönyvet vett fel a kül-
nös lovagias ügyről aztán lassankint szó tosz-
lott a tömeg.

*
+ **Örökség a holdban.** Elegáns, hölgy je-
lent meg a mult hónap végén egyik előkelő
fővárosi ügyvédnél s özvegy Szilágyi Albertné
született dobozi Dömjén Kleó gyanánt mu-
tatta be magát. Elmondta, hogy nevelőnő egy
grófi családnál s arra kérte az ügyvédet, vál-
lalná el örökségi ügyét, a melyből busás hasz-
not ígért. Az ügyvédől azzal távozott, hogy
a meghatalmazást néhány nap mulva elviszi
hozzá. — Harmadnapra csakugyan megjelent
nála de megint meghatalmazás nélkül. Hosz-
szas bevezetés után 20 forintot kért kölcsön
az ügyvédől, mert nincs utiköltsége Pozsony-
ba, a hol öröksége miatt meg kell látogatnia
Pohl ügyvédet. Néhány nappal később még
30 forintot esalt ki az ügyvédől a kibén végre
gyanu támadt és elment a fővárosi árvaszék-
re. Ott mit sem tudtak Kleó asszony öröksé-
géről, a mire a rászédett ügyvéd följelentést
tett az özvegy ellen. A rendőrség sokáig kereste
a szélhámos nőt, végre ma ráakadt és a fő-
kapitányságra kísérte. Kiderült, hogy özvegy
Szilágyi Albertné, született dobozi Dömjén
Kleó igazi neve Domány Gizella, aki csak a
mult hónapban töltötte ki kilencz hónapos börtön-
büntetését a melyet azért kapott, mert egy
ékszereszt szedett rá, gosztonyi Goszthonyi
Béla ezredes özvegyének adva ki magát. A
harmincz négy esztendő leány ismert alakja
a fővárosnak, a melyben több évig, mint fes-
tőnővendék szerepelt, de nem mint ezredesné
sem mint Szilágyiné, hanem mint egy román
gróf mostohaleánya. A főkapitányságon letar-
táztatták.

+ **Modern Toldi Miklós.** Erdekes kalandja
volt farkasokkal e hó 9-én Wladistaw Emil-
nek a kolozsvári főgimnázium VII. osztály-
beli tanulójának. A fiatal ember akkor Mező-
Lividián tartózkodott a honnan átrándult a
szomszéd falu tanítóházhoz. Este 9 óra tájban,
a tanító marasztalása daczára hazafelé indult
és biztonság kedvéért a tanító egy kis fejszét
adott neki.

Dalolva bandukolt az országuton mikor az
erdő felől két farkas közeledett feléje vad-
üvöltéssel. Az ut közelében semminemű fa-
sem volt, futni pedig hiábavaló lett volna.
Nyugodtan bevárta tehát a bestiákat és mi-
dön az egyik alig volt már két lépésnyire
tőle, a fejszét roppant erővel a farkas kop-
nyájába verte, ugyanígy, hogy azt — min-
den erőlködés daczára többé nem tudta ki-
huzni a koponyából. A másik farkas eközben
hirtelen az ifju mellének ugrik. Szerencsére
vasag volt a télikabátja. Az ifju megragadva
a farkas nyakát és testének egész súlyával a
farkasra bocsátkozott. — Hiába erőlködött a
farkas, nem tudott az erős ifju alól kike-
rülni.

A helyett azonban összeharapta a nagy-
kabátját; az ifju megakadályozandó az öklét
hirtelen a farkas torkába dugta; a bestia, ha
nem is erősen, de mégis megsértette a kezét
— hogy ki kellett öklét huznia. — Ekkor
más eszökhöz kellett folyamodnia. Egyik ke-
zével leoldotta nadrágszíját, miközben a másik-
kal a farkas nyakát szorongatta és azt hurok-
alakban a farkas nyakára illesztette, hossza-
bik végével pedig száját nagy erőfeszítéssel és
veszélyllyel összekötötte úgy, hogy az többé
nem tudta kinyitni.

Ekkor érkezett oda kocsival egy is-
merőse, a ki revolverével lelőtte a farkast
és kiszabadította Wladistawot kellemetlen hely-
zetéből.

N A P I H I R E K.

Debreczen, 1899. január 20.

Időjárás.

A központi meteorologia intézetnek Debreczenbe
küldött távirati jelentése szerint a következő időjárás
várható.

— január 20. —

— Száraz. — Hősiűyedés. —

Farsangi naptár.

Január 21. Függetlenségi-kör bálja a
»Bika« disztermében.

Január 21. Az önkéntes tűzoltó testület
bálja a »Margit-fürdő« disztermében.

Január 28. Jogász-táncszestély »Margit-
fürdő« disztermében.

Január 28. Polgári-kör bálja a »Bika«
disztermében.

Január 28. Csizmadia Ifjuság bálja a
»Korona« disztermében.

Január 29. Iparos-kör bálja a »Bika«
disztermében.

Február 1. Az ág. ev. fillér egyeslet tea-
estélye.

Február 1. A dohánygyári munkások
mükedvelő előadása a »Margit-fürdő« disz-
termében.

Február 4. A debreczeni M. Á. V. al-
tisztek táncvizigalma az új műhelytelep nagy
csarnokában.

Február 4. Az ácsifjuság mükedvelő
előadása a »Margit-fürdő« disztermében.

Február 4. A függetlenségi és 48-as párt
bálja a »Bika« disztermében.

Február 11. A debreczeni m. kir. posta-
és távirata altisztek és szolgák táncvizigalma
a »Korona« disztermében.

Február 14. Jogász- és tisztviselő-kör
jelmez-estélye a »Bika« disztermében.

— **Pénztár-vizsgálat a vármegyén.** Ma dél-
előtt pénztár-vizsgálat volt a vármegyén. A viz-
gálatot Rásó Gyula kir. tan. alispán elnök-
lete alatt, a rendes pénztár-vizsgáló bizottság
teljesítette, mely mindent a legpéldásbb rend-
ben talált.

— **Emke.** Az erdelyi magyar közműve-
lődési egyesület debreczeni és hajdumegyeyi
fiókjának igazgató választmánya tegnap dél-
után ülést tartott gr. Dégenfeld József
főispán lakásán. Ez alkalommal a január
22-ére kitűzött tisztújító közgyűlés tárgyait
készítették elő.

— **Szabolcska Mihály Temesvárt.** Sz a-
b o l c s k a Mihály a temesvári református
egyház megválasztott új lelkésze, a kiváló
költő, tegnap érkezett családjával együtt Te-
mesvárra és átvette hivatalát. A hívek nagy
örömmel fogadták a poeta-lelkészt. Vasárnap
délelőtt tartja első predikációját az ev. ref.
egyház templomául szolgáló főreáliskolai
diszteremben.

— **Gyilkosság önvédelemből.** A guti er-
dőben tegnap véres szerencsétlenség történt.
Az erdő csősze fatolvajokkal jött összeütkö-
zésbe, az eredmény azután egyik fatolvaj ha-
lála lett. Az eset különben a következő: G e-
b e i József kőmives a guti erdőből fát akart
lopni három társával. T ó t h Ferencz csős-
észrevette, s megállította őket. Beakarta ki-
sérni a mezőrendőrséghez, de a tolvajok ellen
álltak. Szóra szó jött, a fatolvajok végre is
megtámadták a csőszet. Erre lekapta puskáját
s a megtámadókra fogta. Gebei egy doronggal
felé sujtott, mire a csősöz önvédelemből rá-
lőtt s Gebeit találta, ki abban a pillanatban
holtan terült el a földön. T ó t h Ferencz a
halottat beszállította a közkórházba s feljelen-
tést tett Kálmánchelyi Mór mezőrendőrkapit-
ánynál. A kapitány ma hallgatta ki Tóth
Ferencet, ki határozottan állítja, hogy önvé-
delemből használta fegyverét. A megölt Gebei
holtestét ma délután 3 órakor boncolják fel
a kórházban, s holnap temetik el. — Az
ügyet áttették a törvényszék vizsgálói bírósá-
gához.

— **Az apját akarta megölni.** E czim alatt
megirtuk egyik multkori számunkban, hogy
Nagy János kőművesegéd késsel támadt
őreg apjára s megakarta ölni. Az elvetemült
fiut a rendőrség letartóztatta s megindította
ellene a vizsgálatot, hogy elvegye méltó
büntetését. Tegnap azonban az apa vissza-
vonta fia elleni panaszát. De hogy még se
vigye el szárazon, kijelentette, hogy beadja
katonának. Ott majd megtanítják mőresre
azt a rossz fiut.

— **Emléktábla Szilágyi Sándernak.** Ko-
lozzvár nagy születőjének emléktáblát a nagy
jék megörökíteni szülővárosszában. Szádeczky
Lajos és K ő v á r y László történetírók
gyűjtést indítottak, egy, a nagy tudós szü-
lőházán elhelyezendő emléktáblára, me-
lyet még ez év márczius 15-én akarnak le-
leplezni. Remélhető, hogy akkorára együtt
lesz a szükséges összeg aranyban fog ragyogni
a nagy tudós neve azon a házon a hol egykor
bölcsője ringott.

— **A ref. lelkészi javadalmak kiegészítése.**
Az egyetemes református egyházi közalap-
végrehajtó bizottsága Dókus Ernő elnöklé-
sével a mult hónapban összeült, hogy az
1898. évi kongrua-törvény kivánalmainak
megfelelően a lelkészi javadalmak kiegészíté-
se érdekében készült összeírású iveket
tárgyalás alá vegye. Mint köztudomású, e
bizottság eredménytelenül oszlott szét, mert
a beterjesztett ivek nem voltak olyanok,
hogy ezek alapján, a konvent reputációja
megóvásául, a miniszteriumba benyújtandó
összegezett kimutatás, illetőleg kérelem,
minden időkre érvényes, alapvető munka
lehessen. — Ez okból, a főbb figyelmet
érdemlő szempontok megjelölésével, visz-
szátették a kerületi püspöki

h i v :

Az öss-
az ille-
esetleg
folynak
márczi-
igen so-
neheze-
vajudas-
kedhes-

—

tonákna

tudat e

melyet a

int eldör

tötte a

Ezuttal

lenség,

uj lakóv

ágyon. N

tona nap

a mit s

Tornai A

vonult b

a hol hü

Fölöttese

ezal, a k

nap délel

postról,

valami sz

s i t e t

tette, —

Este 6 ó

vette. Azu

bájába me

szorítva, e

haladt a

részén jö

az orvosok

tonakórház

Sebei igen

marad.

— Ke

eladott a

kapván ére

azután a 3

séhez ment

tig, csak m

forinja hiá

kapitányság

tották.

— Les

sági laktany

lovassági la

számolási m

s a kormány

P ü n k ö

vesz részt a

részéről a le

nök és R a

dötte ki a t

pedig S z á

z ó k y Béla

— Hajta

vadász-társu

dőben 80 ha

kor a Halápi

— Müked

már azon na

ról, melyet a

fognak tartá

»Érzsébet« kir

mekkert» jav

javában foly

halásosnak í

ját tartották.

ez a mükedv

páratlanul fog

Hivatalkba kijavítás végett. — Az összes esperesi karok közreműködésével az illető egyházkerületek püspökei, vagy esetleg főgondnokai elnökei alatt, most folynak a pótló összeírások, hogy az ez évi márcziusban összeülő végrehajtó bizottság igen sok szegény református lelkész által nehezen várt fizetésjavítás ügyében, a sok vajadás után, elvégre érdemlegesen intézkedhessék.

— **Öngyilkos katona.** Egymást érik a katonáknál az öngyilkosságok. Levelezőnk ismét tudat egy szomorú esetről, Szegeden történt melyet a következőkben adunk közre: Megint eldőrdült a Manlicher-puska s pirosra füstötte a kaszárnyaszobát egy közlegény vére. Ezuttal nem végződött halállal a szerencsétlenség, csak a katonakórház szapordott egy új lakóval, a ki átlőtt fejével fekszik a kór-ágyon. Nem a szolgálat tette keserűvé a katonát napjait, hanem családi dolog, egy levél, a mit szüleivel a főrosból kapott. — Torna Antal a közkatona neve, a ki most vonult be az őszel a 4-ik honvéd-századhoz, a hol hűségesen, becsületes módon szolgált. Föltételei meg voltak elégedve a derék újonczsal, a kit pajtsái is nagyon kedveltek. Tegnap délelőtt levelet hozott neki a posta Budapestről, a hol övéi laknak. Ez a levél, mely valami szomorú családi eseményről értesítette Torna it annyira elkésértette, — hogy öngyilkosságot határozott el. Este 6 órakor szolgálati fegyverét magához vette. Azután a honvédlaktanya egy üres szobájába ment s a gyilkos eszközt állkapcsához szorítva, eldurantotta a fegyvert. A golyó áthaladt a nyelvén és homloka alatt, az orr felső részén jött ki. Esméletlen állapotban találták az orvosok a szegény honvédet, a kit a katonakórházba szállítottak s most ott ápolják. Sebei igen súlyosak, de remélik, hogy életben marad.

— **Kedves meglepetés.** Tóth Ferenc eladott a debreczeni vásáron néhány bornyut kapván érte 300 frtot tallérokban. Szerdán azután a 300 frttal egy fiatal asszony ismerősehez ment, ott is maradt egész esütörtög estig, csak mikor elment vette észre, hogy száz forintja hiányzik. Jelentést tett a III. kerületi kapitányságnál, — hol a vizsgálatot megindították.

— **Leszámolás a n. váradí honvéd lovasági laktanyánál.** A most épült váradí honvéd lovasági laktanya építkezésénél szükséges leszámolási művelet f. hó 23-án veszi kezdetét s a kormányképviselőtében városunkból Pünkösztől Ferenc műszaki tanácsos vesz részt a leszámoláson. A tanács a maga részéről a leszámolásra Busch Dávid főmérnök és Rághány János főszámvevőt küldötte ki a törvényhatósági bizottság részéről pedig Száhlender Károly és Bózóky Béla bizottsági tagokat kérte fel.

— **Hajtó vadászatot** rendez a debreczeni vadász-társulat folyó hó 22-én a Halápi erdőben 80 hajtóval. Gyülekezés reggel 8 órakor a Halápi csárdánál.

— **Műkedvelő előadás.** Megemlékeztünk már azon nagyszabású műkedvelő-előadásról, melyet a jövő hónap 17-én és 18-án fogunk tartani színházunkban a főiskolai »Erzsébet királyné alap» és a »Fröbel gyermekert» javára. A műkedvelő-előadásra már javában folynak a próbák. Tegnap épen a hatálosnak ígérkező »Prológ» olvasópróbáját tartották. Minden jel arra mutat, hogy ez a műkedvelő előadás teljes egészében páratlanul fog állani.

— **A Szent-Vincze egyesület** mult — harmadik — évi működéséről az elnökség által kiadott jelentést megkaptuk s ez alkalomból sietünk elismerésünket kifejezni a buzgó elnökségnek, hogy oly szép eredménnyel rendelkező gondozásban részesült 115 család 141 gyermek. — Ideiglenes segélyben részesült 34 egyén. — A segélyezettek közt volt 68 r. kath., 60 ev. református, 7 izraelita stb. — A bevétel volt 2024 forint 48 krajczár, kiadás 1135 frt 95 kr., maradt 888 frt 53 kr. Husra, kenyérré, fára és lisztra 10,111 utalvány adatott ki. — A jótékony egyesületnek kiadás volt 2295 frt 96 kr. — E három év alatt segélyben részesült 188 r. kath. 151 ev. ref. 9 izraelita, 24 g. kath. 4 ág. ev. és egy gör. kel. vallású család. Díjtalan orvosi segélyben és ingyen gyógyszerben 117 család részesült. — E hivatását nemesen teljesítő egyesület elnökei dr. Wolafka Nándor és Váczy János birtokos; alelnök Dr. K. Szalay Béla. Titkár: Hamernyik Sándor segédlelkész. Csukás István pénztárnok. — Gondozó vagy működő tag van 33. Figyelmébe és hathatós pártfogásába ajánljuk mindenkinek ezt a nemes egyesületet. Jól mondta az ideai gyűlés megnyitó beszédeiben dr. Wolafka, hogy »kedvesebb munkát alig végezhet Isten előtt, mint a ki a Páli Szent Vincze egyesület művét tőle telhetőleg támogatja.

— **A katonák eledele.** A m. kir. honvédelmi miniszter valamennyi törvényhatóságnak megküldi vidékenként az átvonuló m. kir. honvédség, vagy cs. és kir. közös hadsereg altisztjeinek a szállásadók által kiszolgáltató étkezés egységárát. E szerint a tiszántúli részekben egy altisztnek kiszolgáltató étkezésére 18, mond tizennyolcz krajczárt fizet az állam. — Ugyanezen körrendelet felhívja a törvényhatóságokat, hogy az étkezési egységárak ezutáni pontos megállapítása végett egy bizonyos kimutatás keretében a marhahus árakat, terjessze fel, alapul azonban csakis a közönséges leves-hus árakat vegye, míg a drágább peccsenye-husok árai mellőzendők.

— **Elégedetlen munkások.** A sztrájkoló debreczeni kőművesek felhasználják a meleg tavaszi napokat s tüntetve járkálnak csoportosan az utcákon. Ma délelőtt fél 12 órakor zárt sorokban vonultak a Kossuth-utczán a város háza elé s tárgyalták helyzetüket. A dobresti iparvállalat munkásai úgy látszik megirigyelték a debreczeni sztrájkolókat, mert — mint nagyváradi tudósítónk írja — ők is sztrájkolnak. — Nem kevesebb, mint 140 munkás járt tegnap Nagyváradon. Dobestről jöttek, a hol a bihari erdőipar- és mészégető részvénytársaságnál dolgoztak. Helyzetük azonban nagyon sajnáru lehet, — mert ott hagyták a munkát és panaszra jöttek. — A munkások Szatmár megyéköli valók és így nem ismerősök a városi munkásokkal. — Mikor szerződöttették őket, csak azt hallották, hogy a váradí hegyekben fognak dolgozni és azért azt hitték, hogy Nagyváradon kell elpanaszolniok bajukat. Mindannyian józan gondolkozással higadt magyar emberek, kikről nem lehet felténni, hogy tulzolt igényeik vannak és hogy könnyelműen ott hagyták volna a munkát. Egyszerűen nem bírták tovább... A mint ők mondják, annyit sem kerestek, hogy meg tudjanak élni. — A dobresti munkások járta Szunyogh Péter alispánál is, de ő nem illetékes ebben az ügyben eljárni, mielőtt az elsőfoku hatóság nem döntött.

— **Az új bank.** A »Nagyváradi Leszámitoló és Jelzálogbank« tegnap már megkezdte működését. — A legújabb nagyváradi pénzüzetet üzemeltetése a Lévay-palota Körösparti részére első emeletén van igen csinosan és praktikusan berendezve. — A leszámítoló és Jelzálogbank igazgatósága, felügyelő bizottsága és igazgató választmányja ma délután 5 órakor az új bank helyiségében közös értekezletet tart. Az új bank vezérigazgatója: Moskovits Miksa, aki ezen a

téren más intézet szolgálatában már éveken át szép sikerrel működött és képességeivel ismert buzgalomával bizonyára a helyes irányban és biztos alapon fogja vezetni az új nagyváradi pénzüzetet is.

— **Kinos betegségek** nevezhető a csuz és köszvényes bajok már azért is, mert gyógyításuk hosszadalmas és mégis kevés eredményre vezető. Sokan évtizedeken keresztül járják a híres gyógyfürdőket eredmény nélkül s valóban az emberiség jótévedésének nevezhető a híres Johnsen-kenőcs, mely a csuz és köszvényes bajon oly biztos gyógyszerének bizonyult. Mint értesülünk, már városunk polgárai közül is sokan használták a Johnsen-kenőcsöt és rövid néhány napi használat után gyógyulást értek el a csodakenőccsel. Iga-zolja ezt azon számtalan elismerő levél is, melyet a híres kenőcs készítője, Zoltán Béla budapesti udvari gyógyszerháza (Nagykorona utca és Széchenyi-tér sarkán) nap-nap után kap, hol a kenőcs mint egyedüli elárúsítónál üvegenként 1 forint kapható.

Színház.

MŰSOR.

Pénteken, jan. 20-án, újdonsággal először Himfy dalai, vigjáték.
Szombaton, jan. 21-én: Ugyan az.
Vasárnap, jan. 22-én; délután 3 órakor Az örög mátkája, népszimű; este 7 1/2 órakor Dobó Katica, történeti énekes szimű.

Hunyadi László.

Örömmel konstatáljuk, hogy ez a klasszikus Erkel-opera még mindig tud nálunk közönséget vonzani. A tegnapi előadás — ha jól tudjuk — hatodik volt a szezonban s mégis szép közönség hallgatta végig.

A tegnapi előadás sem maradt a többi mögött. A szereplők nemes ambícióval játszottak s különösen nagy sikert ért el Karacs kit — sajnos — mindig újra és újra fel kell fedezni, pedig hozzá hasonló képzett énekest alig találhatnánk vidéki színpadon. A sikerben vele osztozott Mezey is, kit tegnap egyik legjobb szerepében láttunk.

F. Kállay Lujza, V. László szerepében, nagyon szépen állotta meg helyét s hasonló dicsérettel szólhatunk Leopold Francziska Erzsébetéről. A karok — különösen a férfiak — most is kifogástalan volt. Az operát Znojemszki dirigálta a tőle megszokott virtuozitással. Az ügyes rendezés a Bartha izléses dicséri.

(a—e.)

* Tiszay Dezsőnél Miskolczon a jövő héten Kury Klára fog négy estén át vendég szerepelni, utána pedig a »Gésák« 15. 16. és 17. ik előadásra Mis Haltont, a hírneves angol Mimosát nyerte meg vendégszereplésre, kinek rendkívüli sikere volt a magyar Színházban.

* Erélyes színügyi bizottság. Van ám ilyen. Mint nekünk Szabadkáról írják, az ottani színügyi bizottság tegnap tartott ülésén elhatározta, hogy Pesti Háza s Lajos színház igazgató szubvencziójának kiadását mindaddig felfüggeszti míg társulatát s a kart kívánalmaknak megfelelően ki nem egészíti. — A vasárnap délutáni előadásokért, melyeket a bizottság nem engedélyezett, 50 frt. pénzbírságot róttak az igazgatóra; a pénteki előadásokat bérletszünetesnek mondta ki a bizottság mit ha az igazgató nem teljesítene, 50 frt. pénzbírságot rónak ki. Egyben kimondták hogy február 1. határidővel a színházra pályázatot hirdetnek.

Az olasz király s egy magyar tengerész.

Umberto olasz király a legnagyobb tengerészeti érdemrendet, a tengerészeti vitézségi érmét küldte meg Kardos László magyar tengerészkapitánynak egy olyan hőstettért, a mi valóban ritkítja párját még a halált megvető tengerésznép krónikáiban is. Az olasz király érmét a következő leirat kísérte:

„Tekintettel 5275. sz. a. kelt rendelkezésre s meghallgatva a tengerészeti miniszteri államtitkár jelentését: Kardos László urnak, a Szent László magyar királyi gőzhajó tisztjének, a tengerészeti vitézségi érmét adományozom, melyet a Teresina olasz navé goelettnak s személyzetének, saját élete kockázatásával történt megmentése által, az Isola Grossa-sziget közelében dicsőségesen kiérdemelt.

Umberto.

Az Algirből Fiuméba indult Szent László tisztjei a múlt év december hó 29-én reggel 9. órakor több napi hánykódás után óriási viharban a dalmát partok közelében egy hajót pillantottak meg, mely a végzetes H. B. jelt adta, a mi azt jelenti, hogy rögtön segítséget kérünk! A Szent László erre a kánarobbanás veszélyével dacolva, összes géperejét megfeszítve az idegen hajó közelébe törekedett, mely ekkor már a következő jelzést értesítést adta:

„Legyen a hajó közelében, mely árboztörés vagy vitorla-szakadás következtében kormányozhatatlan s melyet a legénység elhagyni készül.

A Szent László erre azt a jelentést adta, hogy: Szálljanak a mentőcsónakba s a Szent László majd elfogja azt! Erre azonban az az értesítés adatott, hogy a Mentőcsónak is összetört! Ez a vigasztalan jelzés pár percze megdöbbentette a Szent László egész személyzetét. Ekkor azonban a legifjabb tiszt Kardos László 3. kapitány, odaugrott a jelzéstől-kötélhez s ezt az értesítést vonatta föl az árbozra:

Semmi körülmények közt nem hagylak el. Segítséget fogok nyújtani. És a fiatal tiszt nyomban hozzálátott az irtalom művéhez.

A mentő-csónak daruit a libegő vészladikkal kifordította a tomboló hullámok fölé, összehib gombolta kabátját, álla alá kapta a baretsipka viharzóját s beugrott a vészladikba.

— Utánam fiuk, a ki akar!

A lelkesedés elkapta a vén, mogorva matrózokat. Csak négynek volt hely a libebatban, de tizen is odarohantak.

Kardos kiválogatta a legszálasabb legényeket, azok beültek, evezőt ragadtak s mikor az első hullám átrohant a gőzösn: egy kommandókiáltás hangzott föl s a mentőcsónak, mint dióhéj messze röpült már a tájékozó áron, maga után eregetve a biztosító mentőkötélet.

Minő istenkisértés volt a mentés, megítélhető abból, hogy a Teresina 8 tagból álló személyzetéből hatnál több nem fért bele a csónakba, kettőért tehát, a kapitányért s egy matrózért másodsor is vissza kellett menni a legiszonyubb viharban.

Az első hat ember megmentésének izgalmasságát pedig fokozta az, hogy ezek leeresztő kötél hiányában egymásután ugrál-

tak be a tengerbe s onnan kellett őket kimenteni — másfél óráig tartó küzködéssel.

A kapitány és az utolsó matróz megmentése már könnyebben ment, azok kötélen ereszkedtek le.

A Szent László tisztjei a napok óta elcsigázott, elerőtlenedett olasz tengerészeket testvéri ápolásban rászusították s a megmentett neveit így sorolja föl a hajónapló: »Megmentettek: Vianelli Antal Kapitány, Scarpa József hadnagy, Vianello Angelo hajószakács; matrózok: Sambo Domokos, Ghezo Domokos, Vianello Angioi, Scarpa Kerubin, Ballerin Angiol.«

De ez még nem volt elég.

Kardos másnap a beállott szélcsendben addig kémlelte a szemhatárt, míg az elhagyott Teresinát fölfedezte, mire utána hajózott, vontatókötélre fogta s éjjeli 12 órakor bevontatta az anconai kikötőbe.

Fiumében, hol az olasz király érme s leirata Kardos Lászlót megtalálta, nagy most az öröm, hogy a magyar tengerész hőstette így világraszóló előismerésben részesült.

Irodalom.

III. Háború és béke. Ramszesz uralkodott Egyiptomban 1280 esztendővel az Ur eljövetele előtt. A papok fényes diadalmeneket tartottak. A főurak drága köntösökben mutogatták magukat a népek.

Művészek irták tele képpel, faragták tele szoborral a templomok oszlopait és falait. Fejlett a tudomány, haladt az ipar, hódított a kereskedelem.

S Egyiptom a bukás szélén állott. Zűllésnek indult. A nép megelégette a dicsőséges hódításokat. Felébredt a materialismus szelleme. Mindenki jólétre vágyott. Unott lett a kötelesség.

Egy irástudó lefesti tanítványa előtt a gyalogtisz sorsát. „Kenyérét és vizét vállán viszi, mint szamar a terhét, nyaka és nyakszirtje hasonló lesz a szamaréhoz; hátgerinze összeroncsolódik.

A mikor eléri az ellenséget, olyan, mint a reszkető lud, mert nincs ereje egyik tagjában sem. — Mikor nagy sokára vissza kerül Egyiptomba, — olyan, mint a szuette bot.

Még hangzottak a győzelmi ének mámoros hangjai, a nép még üdvkiáltásokkal kísérte a fáraó kocsiját, mikor e sorokat irtak. De alapjában rengett a társadalom. A nép elenséget látta az államban. Felébredt az ókori anarhismus.

IV. Ramszesz alatt már nincs Egyiptomnak története. Nem voltak nagy hadjáratai, a leigázott Syria fizette adóját, de lassanként fölébe nőtt az öreg Egyiptom.

E vén földnek 3000 éves történet nyomta a vállát, Syria ifju erőben kelt ellene. S az ősbirodalom, fény és pompa közepette a hatalom magas fokán — elhalt.

Im az elezivilisált, az előregedett nemzet sorsa, ugyanaz a sors, mely Európára vár a fiatal Amerikával szemben. Az ifju nép az ő től tanulja el művészetét, életének alapjait, mindent, mindent, de az eltanult formákat a maga fiatal erejével tölti ki — Az egyiké a múlt, a másiknak sem multja, sem jelene, csak jövődjöje.

Ime, így gurul — szinte matematikai pontossággal — a világuralom egyik nemzetéről a másikra, földrajzi és időbeli következetességgel.

E jelenségben törvényszerűség van, mert a fejlődés e módjában psychologia és logika rejlik, s ezért, csakis ezért lehet a történet az élet mestere, magistra vitae.

Ezért az élet mestere a Nagy Képes Világtörténet is, — melynek most megjelent 9. ik füzeté mondja el bőven mindazon eseményeket, melyek e nagy tanúságokat magokban rejtik.

A Nagy Képes Világtörténet egy füzeté 30 kr. Egy kötet ára diszkötésben 8 frt. Megjelen minden héten egy füzet minden 4 hóban egy kötet.

CSARNOK.

A francia nyelvtanár.

Abban a bérkaszányában lakott, a ho mi s naponta láttam futkosni a lépcsőkön, a hogy a francia óráira szaladgált. Viktornak hívták, született francia volt. A negyedik emeleten lakott s naponta 20—30-szor befutotta a hosszú lépcsősort. Pihegve állott meg olykor, aztán csak futott tovább, mert a kis kivatalnoknék, a számtisztnek, a kiknek a fiait tanította, nem akarták hiába kidobálni a pénzt és szigorú pontosságot követeltek. Viktorra ugyan nem is igen panaszkodhatlak. Olyan volt ő mintegy jól berendezett gép s szinte olybá is vették. A szegény, vér szegény francziának köd volt a rögeszméje. Kődös napokon ki nem mozdult volna a szobájából, hanem ott állott az ablaknál és bámult a fehérségbe.

Egyszer benyitottam hozzá. Valami ürüggyel, bár tudtam, hogy ilyenkor nem szeret senkivel sem találkozni. Engem különben kedvelt, mert mindig figyelmes voltam iránta, ha hozzám jött, hogy öcsémnek órást adjon.

A mint észrevett, meglepett arcot csinált s kellemetlen kifejezés ült vonásain, hanem aztán hirtelen barátságosan megfogta a kezemet, s ülésel kínált meg. Oly áthatóan nézett rám, hogy szinte megborzadtam, s a kezem reszkett az övében.

Akadozva adtam elő, hogy szótárért jöttem hozzá. Könnyedén kelt fel, hogy a könyvet megkeresse, s azután hozzám fordulva szomorúan mondá:

— Hallom, hogy elmegy a szülői házból az életbe.

Olyan furcsán, szinte misztikusan hangzottak szavai. A kis íróasztali óra sebesen ketygett, a sarok állványról egy törött Vé-nus-szobor nézett ránk mereven.

— Tudja-e mi a világ? — s szinte lázasan folytatta; Sokkal fiatalabb voltam, mint Ön, mikor kidobtak a világba. Még a vakációimat sem tölthettem otthon, mert ez idő alatt vidékre küldtek, hogy nyelveket tanuljak. A barátaim, kik nem mehettek sehova, irigykedtek rám, viszont meg én irigyeltem őket, hogy mily jó dolguk van, nem kell a fejüket törniök s azt teszik egész nap, a mi nekik tetszik.

Sokszor elhatároztam magamban, hogy felhagyok mindennel s megszököm, de olyan kor mindig eszembe jutott az édes anyám, a ki összetett kezekkel kért, hogy tanuljak, mert különben mi lesz belőlem. Saját magát hozta fel példának, a nagy nyomoruságot, a mibe azáltal jutott, hogy inkább férjhez ment s most hatan nyomorognak, s hogy az apám se olyan szelid, megadó többé, mint eleinte, hanem goromba és ingerült. Ki is csodálkozhatnék rajta, mikor a gyerekek mindig éhesek s a világ olyan drága, olyan rossz, csak tanultam hát tovább és tovább, mind nagyobb buzgalommal.

Tizenkilenc éves voltam, mikor egyik tanárom protekciója folytán egy előkelő magyar úri családhoz jutottam nevelőnek két fiúcska mellé. Oh boldog, nagyon bol-

dog élet minden rettem virágot hámra mat azó alatt a liden fut hogy ug sonlitok kell a vi megédes

S e találtam. hér pára foszlány A f emlékesz az a vala akiról an tekinteté ringő tár tem töle.

Min a föld. F hajtotta f leg lehel Mag sza a kas szem csu denütt. K kás. És r megint fe tők szolta az erdő lanatra.

Szép azokhoz világtörté olvastam.

Kiny a fehérség vezett sz Azótálanul ké keresnünl joga van

Igen, ság mindi fátyollal ritkán mu a sejtelen relmeivel. a fejem az ért nem f het ő is k mást, má

A fra totta fejt lángoló sz esztendőm már az ő Vannak, a juhózás . gát emész

Egy e jöttem, ha nár megha dös rapon feküdvé. bejárt a ny az apró né az ő szép, »Elvitt a k

dog életet éltem ott. A kis fiúk szerettek, mindenki finoman bánt velem, s én is szerettem mindenkit, mindent. . . . Az utolsó virágot a kertben, a porszemet, mely ruhámra szállt. Sokszor visszaálmodom magamat azóta szép lakásomba s látom ablakom alatt a lombos hársfa hajló ágát, melyre szeliden fut fel a lilaszin golgota virág. Valahogy úgy képzeltem akkor, hogy én is hasonlítok ahhoz a fához s nekem is keresnem kell a virágot, mely belém kapaszkodik, hogy megédesítse az életemet.

S egyszer úgy képzeltem hogy megtaláltam. Szomorú, ködös napon történt, fehér pára uszott a légben, habszerű fehér foszlány körös-körül mindenütt.

A faluban voltam misén. S akkor jó emlékeszem, mint vált ki hirtelen a ködből az a valaki, akit már álmaimban ismertem, akiről annyit gondolkoztam. Összereztem tekintetétől s körültem a köd, a pára keringő tánczot járt, hogy szinte megszárdult tőle.

Mintha lábam alatt megmozdult volna a föld. Karomat nyújtottam neki s ő odahajította fejét a vállamra, éreztem puha, meleg leheletét.

Magam sem tudom, hogy jutottam vissza a kastélyba, mint egy álmra emlékszem csupán. Azután kerestem sokáig mindenütt. Kerestem, mint a boldogságot szokás. És nem találtam sehol. Egy évre rá megint fehér világ volt, mikor a vadászok szóltak és sűrű puskaövés hallatszott az erdő felől, — láttam őt újra egy pilanatra.

Szép fekete méhen tult s hasonlított azokhoz a legendás hősközhöz, akiről a világtörténelemben oly sokat tanultam és olvastam.

Kinyitottam az ablakomat, úgy néztem a fehérségbe, de a látomány csakhamar elveszett szemeim előtt.

Azóta sok, sok esztendő telt el és hasztalanul keresem, hasztalan várom. — Pedig keresnünk, követelnünk kell a boldogságot, joga van hozzá mindenikünknek.

Igen, édes uram! Azonban a boldogság mindig rejtett ködben jár és titkos, sűrű fátyollal takarja be magát előttünk. Nagy ritkán mutat egy kicsike sejtést, de mar az a sejtetem is felér egy czélnélküli élet gyötrelmeivel. Oh hányszor és hányszor töröm a fejem azóta azzal a gondolattal, hogy miért nem futottam utána, a ködbe. Ugy lehet ő is keres engem, s üzzük, hajtjuk egymást, mint a futó csillagok.

A francia nyelvtanár ábrándosan hajította fejét a könyökére s kipirult arczával, lángoló szemével szinte szép volt, pedig esztendőről esztendőre sok ábrándot elnyűt már az ő boldogságot szomjazó lelkével. . . . Vannak, akiket megöl ez a vágy, ez a szomjuhozás. . . . Elperzseli a láng, mely önmagát emészti fel.

Egy év múlva, mikor látogatóba hazajöttem, halottam, hogy a szegény nyelvtanár meghalt. Ugy találták a télen egyik ködös napon ablaka előtt a szoba padlóján feküdvé. A nyitott ablakon keresztül ki s bejárt a nyirkos, fehér pára, körülnézgetve az apró négyszögletes papírszeletet, melyre az ő szép, férfias vonásaival fel volt írva: »Elvitt a köd. . . .»

Lévay Béla.

Szerkesztői üzenetek.

N . . . k Béla. Helyben. Ébredjél édesen czimü torzszüleményét rendeltetési helyére a kályhába dobtuk. Tanácsoljuk azonban önnek, hogy csak maradjon meg az O-becei lap kötelékében, mert mi az ön rémes dolgait nem vagyunk hajlandók átolvasni. Lehet különben, hogy ön titokban humorista, azért nem fedeztük fel tárczájában a jót! Szóval levelére hivatkozva, nem leszünk kegyesek czikkét elfogadványban részesíteni s a mellékelt minta példányt eltűztük. Rettenetes fenyegetésétől, a két hetenkinti felkereséstől előre is borzadunk — valahogy ne teljesítse

A—v G. Nyiregyháza. 1) Nem volt ott a gazdász bálban, az a barna hölgy más volt. 2) Fenyéri Mór nőtlen s becsületszavára fogadtam hogy nem is házasodik meg soha. 3) Kérdezett munkatársunk lakása Szent-Anna-uteza 5 — de otthon sosem található.

F . . . s M . . . a. Tudja már mindenki hogy önt gyengéd viszony fűzi egy bájos hölgyhöz, miért akarja ezt hexameterben elzengeni.

Lanzelot. Nagyhaju munkatársunk nevét tiltja elárulni a discretió. Hogy ki az a kedves jó szívű fiú a ki gyűjtést indított javára azt megint nem árulhatjuk el. Elég jutalom neki az a négy pohár sör!

Samu. Lourdes itt van Böszörmény mellett. Bátran zárandokolhat oda most januárban is.

Julius. Hogy Sziklay Miklós hány éves azt nem sikerült megtudnunk, — s hogy K a r a c s tud e perzsául azt legkevésbé tudjuk.

x—y. Ühüm! Hogyne. Majd ha még jobban fagy.

Kemény Emil. Helyben. Sorsjegye nyert 450 koronát az ujságíró sorsjátékon.

Közgazdaság.

Budapesti gabonatözsde.

— Weisz József budapesti terménybizományi cég jelentése. —

Debreczen, január 20.

Készáru változatlan

Okt. buza	—
Tav. buza	9.46—9.47
Tav. rozsa	7.90—7.92
Tavaszi zab	5.77—5.78
Majusi tengeri 1899	4.84—4.86
Julius tengeri	—
aug.—szep. tengeri	—

Köbányai sertés piac. j a n u á r 19. Magyar elsőrendű: fiatal nehéz (páronkint 320 kilogrammon felüli sulyban) 56—57 krajczárig Közép (p. kint 251—320 kg. sulyban) 57—58 1/2 kr. Könnyű (páronkint 250 kg. terjedés sulyban) 57 1/2—58 kr. Szerbiai: Nehéz (páronkint 260 kg. felüli sulyban) 56 1/2—57 krajczárig, közép (páronkint 240—260 kilogramm sulyban) 56—56 1/2 krajczárig. Könnyű (páronkint 240 kilogr.-ig terjedő sulyban) 57—58 krajczárig

Bécsi sertés vásár. A st.-marxi központi vásárcsarnokban ma megtartott sertés vásárok bejelentettek 9156 darabot, ebből a vásár elején felhajtottak: 3928 drb fiatal sertés 4823 darab magyar hizott sertést, összesen a 551 darabot. Az üzlet pang.

Sertés létszám: 1899. évi január hó 18-ik napján volt készlet 42759 darab, 1899. január hó 18. napján felhajtott 515 darab, 1899. január hó 18. napján elszállított 991 darab, 1899. január hó 18. napjára maradt készletben 64891 darab, — A hizott sertés üzleti znyzata: lanyha.

Jezésekgy: kilogrammonként élő sulyban (a fogyasztási adót nem számítva) elsőrendű sertés 49—49 krajczáron, kivételesen 50 krajczáron, középminőségű sertés 46—47 krajczáron, könnyű sertés 41—43 krajczáron, fiatal sertés 36—39 krajczáron.

Budapesti sertés-konzumvásár. A ferencvárosi petroleum rakodánál levő székes-fővárosi sertés-konzumvásár árjegyzése december 12-én. Készlet 816 darab. Érkezett 847 drb,

összes felhajtás 1663 darab, elszállított budapesti fogyasztásra 872 darab, eladatlanul visszamaradt 791 darab. — Napi árak: 120—180 klgr. sulyban 44—46 krig. 220—280 klgr. sulyban 44—47 krig. 320—380 kg. sulyban 45—47 krig. Öreg nehéz 44—46 krig. Kivételes árak — krig. Malacok 36—40 krajczárig A vásár hangulata élénk volt.

Borjuvásár. j a n u á r 10. Felhajtott 147 szopós, borju rugott bárány, 61661, 122t 9 belföldi, 24 tiroli, 160 bécsi öltött borju. A pangulat élénk.

Buza. Tiszavidéki. 100 mm. 80 k. 9.15 frton, 100 mm. 80 k. 9.10 forinton, 100 mm. 80 k. 9.10 forinton, 100 mm. 81 k. 8 forint 80 krajczáron, 150 métermézsza 80 k, 9 forint 15 krajczáron 300 mm. 79.5 k. 9.15 frton, 100 mm, 78 k: 9 15 forinton, 100 mm. 77 k, 6.15 forinton, 100 mm 80 k. 9.30 forinton, 150 mm, 80 k. 9.10 forinton, 100 mm 79.5 k. 9 forint 20 krajczáron, 100 mm, 79.5 k. 9 forint 15 krajczáron vegyes, 400 mm. 79 k. 9.12 és fél krajczáron vegyes, 100 mm 80 b 9.25 forinton vegyes 2500 mm. 78.5 k. 8 90 forinton. 500 mm. 76.5 k. 8.40 foraton, mind három hónapra:

Pestvidéki, 300 mm, 80. k, 9.10 forinton sárga, 150 mm 80 k, 9 forint 10 kron sárga 100 mm, 80 k. 9.20 forinton 100 mm 793 k 9.20 frton, 100 mm. 80 k. 9.30 forinton 100 mm, 79 k, 9.3 0 forinton, 200 mm, 80 20 860 frton sárga, 100 mm. 77.5 k. 8 forint k. kron sárga, 100 mm, 79.5 k, 9 forint 10 kron sárga, 200 mm. 81.5 k, 9.25 forinton 200 mm, 80 k. 9.25 forinton, 100 mm. 79 k 8.85 forinton vegyes, 100 mm. 79.5 k. 8.90 forinton 300 mm. 77.5 k, 8.90 forinton 100 mm, 77 k. 8.90 forinton, 100 mm. 78 k 9, — forinton sárga, 200 mm, 78 k. 8 90 forinton. 100 mm. 78.5 k, 8.70 forinton 300 mm, 77 k, 8.90 forinton, 100 mm, 79 k. 8.90 forinton 200 mm, 78.7 k, 8.90 forinton, 100 mm, 78 k 8.90 forinton 100 mm, 86.8 k. 8.90 forintos mind három hónapra.

Bánsági. 100 mm, 79 k. 9.10 forintot, m 8 m 77 k. 8.60 frton vegyes, 200 mm, 0 k 74060 forintos vegyes. mind három hónapra Tengeri az egyedüli szilárd czikk. A hideg időjárás folytán jobb az érdeklődés s helyben 460 frtot, budapesti paritásra 4.45—4.58 frtig fizetnek. Nagybecskerekén 200 mm.-ért 4—frtoc fizettek prompt szállításra.

Szerbiai, 2000 mm. 78 k, 7.25 forintos három hónapra.

Felsőmagyarországi. 108 mm 77 k. 9 frt 60 krajczáron. három hónapra.

Dunavid. 400 mm. 74 k. 9 forint 70 krajczáron, három hónapra.

Felvidéki. 300 mm. 76 k. 10 forint — krajczáron 200 mm. 76 k. 9 forint 95 krajczáron, mind három hónapra.

Tiszav. 100 mm. 81 k. 10 forint 20 krajczáron, három hónapra.

Raktáraru 5620 mm. 76 k. 10 forint 12 krajczáron, 2000 mm. 77 k. 10 forint 10 10 krajczáron, 3700 mm. 77 k. 10 frt 20 krajczáron, mind három hónapra.

Bácskai. 100 mm. 76 k. 10 forint 20 krajczáron, 100 mm. 72 k, 9 forint 55 kron, mind három hónapra.

Rozs változatlan, jobb minőségű 8 frt 05, gyengébb 7 frt 97 és fél krral kelt helyben, 8 frtért pesti paritáson.

Hirdetmény.

Közadós Kubinyi Lajos tömegéhez leltározott követelések a kir. Törvényszék árverési termében a f. évi január hó 25-én d. u. 3 órakor nyilvános árveréssel készpénz fizetés mellett bármilyen áron is eladatnak azon kijelentéssel, hogy a tömeg a követelések fennállásáért és behajthatóságáért felelősséget nem vállal. A kimutatás tömeggondnoknál megtekinthető.

Dr. Nagy Kálmán tömeggondnok.

Pályázati hirdetés.

A debreczeni kerületi betegsegélyző pénztárnál egy orvosi állás lemondás folytán üresedésbe jöven, arra ezennel pályázat hirdetnek.

Ezen állásra, mely 400 frt évi fizetéssel van egybekötve, pályázhat bármely helyben lakó gyakorló orvos.

A megválasztandó orvostól megkívánatik, hogy lakását a péterfia utcai kerületbe, vagy lehetőleg annak közelébe helyezze át.

Pályázók kérvényükben kijelenteni tartoznak, hogy a pénztár alapszabályaiiban és az 1891. évi XIV. t. cz. ben foglalt, az orvosok működésére vonatkozó rendelkezéseket ismerik, s azoknak magukat elávetik.

A pályázati kérvények 1899. január hó 25 ik napja déli 12 óráig Berger Jenő elnökhöz nyújtandók be.

A megválasztott köteles lesz f. év február 1 én állását elfoglalni.

Debreczen, 1899. január 19,

A kerületi betegsegélyző pénztár igazgatósága.

SÖMÖR BETEGSÉGET:

száraz, vize nyös, pikkelyes sömört (flechten),

s az e bajjal együtt járó, kiállhatatlan „hörvízketegyet“

jótállás mellett gyógyít, sőt azokat is, kik gyógyulást sehol sem találtak

a „Dr. Hebra sömörirtó“-ja.

Külső használatra való, nem ártalmas.

ARA: 6 frt o. e. vám- és postadíjmentesen (levéljegyekben is), utánvétellel 50 krral több.

Kapható:

St. Marien-Droguerie Danzig
(Deutschland.)

Ingyen szederfa csemete.

A földművelésügyi m. kir. miniszterium országos selyem tenyésztési felügyelősége bárkinek ingyen ad 2-3 éves magányi szederfa csemetét. Városok, Községek, néptanítók szállítását nem fizetnek; ellenben magán felek a szállítási költséget viselik.

Megrendelésnél: vármegye; utolsó posta, vasut, esetleg hajó állomás pontosan bejelentendő;

Ha a csemetét magas törzsű fákká neveljük úgy egy katastrális holdnyi faiskolába 7200 csemete helyezhető el oly formán, hogy a sorok egymástól egy méter, a sorokban a csemeték 80 centiméter távolságra álljanak.

Sövény alakításnál egy folyó méterre 3 darab, egy folyó öire 6 darab csemetét számunk.

Kik csemetét akarnak, ezt sürgősen jelentsek be. A földművelésügyi m. kir. ministerium országos selyemtenyésztési felügyelősége Szegszardon, Tolna megye.

Vasuti menetrend

Érvényes 1898. Október hó 1-től

— Egységes vasuti idő szerint. —

Debreczen Budapest (M. áll. v.-tól.)

Debreczenből indul		V o n a t		Erkezik	
P.-Ladány*	12.— déli	Vegyesvonat	1.28	délután	
P.-Ladány	3.37 délután	Tv. sz. sz.	5.13	délután	
P.-Ladány	8.15 este	Személyvonat	9.45	éjjel	
Budapest	9.01 délelőtt	Gyorsvonat	1.50	délután	
Budapest	12.36 délután	Személyvonat	8.10	este	
Budapest	10.27 éjjel	Személyvonat	5.45	reggel	
Debreczen—M.-Sziget					
Királyháza	5.22 reggel	Személyvonat	1.10	délután	
M.-Sziget	3.— reggel	Személyvonat	9.50	délelőtt	
M.-Sziget	3.56 délután	Személyvonat	10.50	éjjel	
M.-Sziget	6.55 este	Gyorsvonat	11.25	éjjel	
Szatmár	8.20 este	Tv. sz. sz.	12.46	éjjel	
Debreczen—Szerencs					
Szerencs	8.25 reggel	Személyvonat	11.26	délelőtt	
Szerencs	4.01 délután	"	7.07	este	
Szerencs	7.05 este	"	10.30	éjjel	
Debreczen—Füzes-Abony					
Füzes-Abony	4.42 reggel	Vegyesvonat	10.24	délelőtt	
Tisza-Füred	4.16 délután	"	7.56	este	
Debreczen—Nagy-Léta—Vértes					
N.-Léta—Vértes	8.35 reggel	Vegyesvonat	10.43	délelőtt	
N.-Léta—Vértes	4.21 délután	"	6.15	este	
Debreczen—Tisza-Lök					
B.-Szt-Mihály	5.28 reggel	Vegyesvonat	9.17	délelőtt	
H.-Nánásig	4.06 délután	"	7.29	este	
H.-Nánásig	11.20 délelőtt	"	1.18	délután	

* Minden kedden.

Budapest—Debreczen

Debreczenbe érkezik		V o n a t		I n d u l e n n a n	
P.-Ladány	7.40 reggel	Tv. sz. sz.	6.05	reggel	
P.-Ladány	5.14 reggel	Személyvonat	4.06	reggel	
Budapest	3.36 délután	Személyvonat	9.15	délelőtt	
Budapest	6.50 este	Gyorsvonat	1.55	délután	
Budapest	2.40 éjjel	Személyvonat	7.05	este	
M.-Sziget—Debreczen					
Szatmár	7.51 reggel	Személyvonat	4.—	reggel	
M.-Sziget	12.16 délután	Személyvonat	6.—	reggel	
Királyháza	6.54 este	Személyvonat	1.22	délután	
M.-Sziget	8.54 reggel	Gyorsvonat	4.50	reggel	
M.-Sziget	10.12 éjjel	Személyvonat	3.50	délután	
Szerencs—Debreczen					
Szerencs	8.07 reggel	Személyvonat	5.—	reggel	
Szerencs	12.21 délután	Személyvonat	9.07	délelőtt	
Szerencs	7.57 este	Személyvonat	5.13	délután	
Nagy-Léta—Vértes—Debreczen					
N.-Léta—Vértes	7.18 reggel	Vegyesvonat	5.25	reggel	
N.-Léta—Vértes	3.13 délután	"	1.05	délután	
Tisza-Lök—Debreczen					
Tisza-Lök	8.17 reggel	Vegyesvonat	5.06	reggel	
Tisza-Lök	6.41 este	"	2.40	délután	
H.-Nánás	3.30 délután	"	1.30	délután	
Füzes-Abony—Debreczen					
Tisza-Füred	8.— reggel	Vegyesvonat	4.18	reggel	
Füzes-Abony	5.36 délután	"	11.35	délelőtt	